

žaloby, když procesní soud žalobu z toho důvodu a limine neodmítl a lístky byly žalobcem dodatečně předloženy (srv. rozhodnutí čís. 3456 sb. n. s.). Objednací lístky jsou oběma stranami podepsány a za pravé uznány. Podle zjištění prvního soudu, na němž odvolací soud ničeho nezměnil, nebylo při objednávce mezi zástupcem žalobcovým a mezi žalovaným řeči o příslušnosti a o obsahu záhlaví, což odpovídá také tvrzení žalovaného. První soud dále praví, že z obsahu výpovědi svědka Julia P-a nelze ani bezpečně míti za dokázáno, že si žalovaný před podpisem celé záhlaví lístku přečetl (ačkoli tento svědek uvedl, že žalovaný sám lístky podepsal po přečtení objednávky i záhlaví). Odvolací soud nezaujal k této skutkové otázce stanoviska, ale pro tento případ lze se bez přesného zjištění této skutečnosti obejít, jak bude dále vyloženo. Zákon předpisuje v §u 104 první odstavec j. n. »výslovnou« úmluvu o příslušnosti. To však neznamená, že by o příslušnosti musilo býti jednáno výslovně, a že by souhlas musil býti projeven ústně, že by tedy ujednání mlčky učiněné (§ 863 obč. zák.) bylo vyloučeno — jak míní žalovaný, — nýbrž zákon rozumí tím jen »zřejmé« ujednání příslušnosti, třebaže se tak stalo písemně tím, že žalovaný písemně nabídku, obsahující prorogační doložku, svým podpisem přijal (srv. rozhod. čís. 2060 sb. n. s.). Soukromá listina, vydatelem podepsaná, podává plný důkaz o tom, že prohlášení v ní obsažené pochází od vydatele (§ 294 c. ř. s.). To platí také o listině, obsahující prorogační úmluvu (srv. rozh. čís. 3715). Bylo v e c í ž a l o v a n é h o, aby takto podaný důkaz vyvrátil odvodem, že doložky prorogační nečetl a že se jí podrobiti nechtěl. Toho žalovaný ani netvrdil, nýbrž obmezil se na tvrzení, že »nebylo žádné ústní úmluvy o příslušnosti a že úmluva taková nemůže býti nahrazena jednostranným podepsáním objednáčím lístku«. Nebylo tedy třeba, by žalobce dokázal žalovanému, že tento doložku četl, nýbrž naopak měl žalovaný dokázati, že jí nečetl, čehož neučinil. Za tohoto stavu věci netřeba se ani odvolávati na účet, obsahující také doložku »splatno při obdržení účtu a žalovatelnost v K.«, o němž rekursní soud zjišťuje, že byl bez námitek přijat.

Čís. 5543.

Účetní nález vojenské pensijní likvidatury, jímž byla povinnému předepsána náhrada přeplatků vojenských zaopatřovacích požitků, není exekučním titulem pro soudní exekuci.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1925, R II 363/25.)

Soud první stolice povolil k návrhu eráru exekuci na základě účetního nálezu vojenské pensijní likvidatury. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Účetní nález vojenské pensijní likvidatury, kterým jsou důstojníkům ve výslužbě předepsány k náhradě zaopatřovací požitky, které neoprávněně pobírali, není exekučním titulem ani dle čísla 10 ani dle čísla 12 § 1 ex. ř. Dle těchto ustanovení jsou exekučními tituly rozhodnutí o nárocích soukromoprávních, která, byvše vydána úřady správními nebo jinými veřejnými orgány k tomu povolány, nejsou již podrobena pořadu právnímu, jenž by exekuci zastavoval, a dle

čís. 12 právoplatné nálezy úřadu správního nebo jiných veřejných orgánů k tomu povolaných, v záležitosti práva veřejného vystavené, ale v obou případech jen tehdy, byla-li exekuce zákonným předpisem výslovně přidělena soudu. Není však zákonného ustanovení, dle něhož by nález vojenské pensijní likvidatury o náhradě zaopatřovacích požitků vojenským osobám neprávem nebo větší částkou vyplacených, byl vykonatelný soudní exekucí. Zákon ze dne 27. prosince 1924, čís. 288 sb. z. a n., kterým se mění některé předpisy o zaopatřovacích požitcích vojenských osob, předpisuje v § 26, že v případě, byl-li zaopatřovací příspěvek přiznán nebo likvidován neprávem, nebo větší částkou, může se od příjemce žádati vrácení, pokud se týče přeplatek srážeti z požitků, nemá však ustanovení, že exekuce na základě nálezu vojenské pensijní likvidatury, kterým byl přeplatek předepsán k náhradě, přiděluje se soudům. Byla tedy napadeným usnesením povolena exekuce bez některého z titulů v § 1 ex. ř. vyjmenovaných, stížnost do povolujícího usnesení jest odůvodněna, bylo jí proto vyhověno a napadené usnesení změněno v ten rozum, že se exekuční návrh zamítá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podkladem pro navrženou exekuci jest účetní nález vojenské pensijní likvidatury, jímž byla povinnému předepsána náhrada přeplatků vojenských zaopatřovacích požitků. Jest tu tedy nález správního úřadu, vydaný v záležitostech práva veřejného, takže by mohlo běžeti jen o exekuční titul po rozumu §u 1 čís. 12 ex. ř. Ale i kdyby se za to pokládalo, že jest to rozhodnutí správního úřadu, nebo jiného veřejného orgánu o soukromoprávních nárocích, že by tedy mohlo běžeti o exekuční titul po rozumu §u 1 čís. 10 ex. ř., platilo by co do přípustnosti soudní exekuce totéž. V obou případech jest totiž soudní exekuce přípustna jen tehdy, byla-li zákonnými ustanoveními soudům přidělena. Takového předpisu pro tento případ není — jak rekursní soud správně vyložil — a byl proto exekuční návrh právem zamítnut.

Čís. 5544.

Zákon o zrušení svěřenství ze dne 3. července 1924, čís. 179 sb. z. a n.

Svěřenskému soudu nepřísluší, by zkoumal sjednanou dohodu (§ 2 zák.) po hmotněprávní stránce, pokud jinak vyhovuje účelu zákona, nýbrž jen po stránce formální, totiž zda byla dohoda včas v náležitě formě předložena a ujednána osobami k tomu oprávněnými. Slyšeti jest i čekatele, kteří podle zřizovací listiny nejsou ještě pravděpodobně vyloučení z nástupnictví. Soud nemůže schváliti dohodu, přiči-li se účelu zákona nebo jsou-li tu bližší čekatelé, než v listině jsou uvedeni, již z dohodou nesouhlasí. Není závady, by osoby na řízení účastněné neupravily předloženou dohodu **d o d a t e č n ě** vespolečným souhlasem.

Neschválí-li soud dohodu, jest, jako by vůbec nebyla předložena. Nedohodnou-li se strany a ostatní povolání čekatelé ve lhůtě §u 2 zák.,